

Vergaderjaar 2007–2008

31 248

Herstel van wetstechnische gebreken en leemten alsmede aanbrenging van andere wijzigingen van ondergeschikte aard in diverse wetsbepalingen op het terrein van het ministerie van Justitie (Reparatiewet III Justitie)

Nr. 8

NOTA NAAR AANLEIDING VAN HET VERSLAG

Ontvangen 17 december 2007

1. Algemeen

Met belangstelling heb ik kennisgenomen van het verslag inzake het onderhavige wetsvoorstel. Graag zal ik in het navolgende ingaan op de in het verslag gemaakte **opmerkingen** en de gestelde vragen beantwoorden. Ik hoop dat de beantwoording mag bijdragen aan een voortvarende afhandeling van het wetsvoorstel.

De leden van de PvdA-fractie hebben vragen gesteld met betrekking tot het feit dat nog enkele wijzigingen zijn aangebracht, nadat de Raad van State naar onderhavig wetsvoorstel heeft gekeken. Zij vragen puntsgewijs aan te geven, met toelichting, welke wijzigingen na het advies van de Raad van State nog zijn toegevoegd aan dit wetsvoorstel en die niet zijn opgenomen in een nota van wijziging. Tevens vragen zij wat de reden is dat deze wijzigingen nadien zijn aangebracht en niet voordat het voorstel naar de Raad van State is gestuurd. Ten slotte vragen zij waarom de latere wijzigingen niet alsnog aan de Raad van State zijn voorgelegd.

De wijzigingen die nadien aan het wetsvoorstel zijn toegevoegd zijn ondergeschikt van aard, en betreffen, onder andere, de correctie van enkele verschrijvingen.

Onderstaande wijzigingen zijn nadien toegevoegd:

- Onderdeel A, C, D en F, van Artikel IV (Boek 1 van het Burgerlijk Wetboek)
- Onderdeel B, van Artikel XVI (Vreemdelingenwet 2000)
- Artikel XVII (Wet administratiefrechtelijke handhaving verkeersvoorschriften)
- Onderdeel A en B, van Artikel XVIII (Wet beëdigde tolken en vertalers)
-
- Artikel XXXIII (Wet op de rechterlijke indeling)
- Onderdeel A, B en D, van Artikel XXXV (Wet op de rechtsbijstand).

In de genoemde onderdelen worden onjuiste aanduidingen en verschrijvingen aangepast, die pas na advisering door de Raad van State aan het licht zijn gekomen. Gegeven het karakter van de wijzigingen leek het mij zinvol de wijzigingen bij nader rapport mee te nemen. Tevens kwam het

mij, vanwege het technische karakter van de wijzigingen, niet opportuun voor de Raad van State daarover alsnog advies te vragen.

2. Artikelsgewijze toelichting

De leden van de fractie van de VVD vragen in hoeverre er met de wijziging van artikel 11, tweede lid, van de Politiewet 1993, ambtenaren (bijvoorbeeld van Defensie) uitgezonderd worden van de samenwerking die nader wordt geregeld bij de algemene maatregel van bestuur genoemd in de Politiewet 1993 en die daar tot op heden wel onder vallen.

De leden van de VVD-fractie vragen naar de specifieke noodzaak van de in dit artikel voorgestelde wijziging van artikel 11 van de Politiewet 1993. Het eerste lid van artikel 11 van de Politiewet 1993 bevatte aanvankelijk een opdracht aan de buitengewoon opsporingsambtenaren (zij die op grond van artikel 142 Wetboek van Strafvordering bevoegd zijn tot opsporing) tot samenwerking met de politie. Met de invoering van de Wet op de bijzondere opsporingsdiensten is die opdracht ook gegeven aan de ambtenaren van de bijzondere opsporingsdiensten (zij die op grond van artikel 141, onder d, bevoegd zijn tot opsporing).

Omdat de delegatiegrondslag van het tweede lid van artikel 11 na deze wijziging nog steeds terugverwees naar de in het eerste lid bedoelde samenwerking, is voor de samenwerking tussen bijzondere opsporingsdiensten en de politie onbedoeld een dubbele delegatiegrondslag ontstaan. Niet alleen kunnen nu op grond van artikel 11, tweede lid, regels worden gegeven over de samenwerking tussen politie en bijzondere opsporingsdiensten, ook artikel 13 van de Wet op de bijzondere opsporingsdiensten biedt een dergelijke grondslag.

Het voorgestelde artikel heeft tot gevolg dat deze dubbele delegatiegrondslag verdwijnt en alleen in de Wet op de bijzondere opsporingsdiensten nog in een grondslag wordt voorzien.

Voor de opdracht tot samenwerking tussen politie enerzijds en de buitengewoon opsporingsambtenaren (142 Wetboek van Strafvordering) en opsporingsambtenaren van bijzondere opsporingsdiensten (artikel 141, onder d) anderzijds heeft deze wijziging geen gevolgen.

In reactie op de verwijzing van de leden van de VVD-fractie naar ambtenaren van Defensie wijs ik hen op artikel 10 van de Politiewet 1993; voor zover militairen van de Koninklijke marechaussee zijn belast met een politietaak is dat artikel op hen van toepassing.

Overigens merken de leden van de VVD-fractie terecht op dat de regels betreffende de samenwerking tussen politie en de bijzondere opsporingsdiensten op grond van artikel 13 van de Wet op de bijzondere opsporingsdiensten worden gegeven bij ministeriële regeling.

De Minister van Justitie,
E. M. H. Hirsch Ballin